

РЕШЕНИЕ

№ 764

гр. Благоевград, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас И.ов

при участието на секретаря Лилия Мл. Дренкарска
като разгледа докладваното от Атанас И.ов Гражданско дело № 20231210101266 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по подадена искова молба от „Мъни плюс корп“ ЕАД, ЕИК 203037835 **против** И. А. Ч., ЕГН *****.

Навежда се в молбата, че 14.02.2023 г. ищеца е депозирал пред Р С - гр. БЛАГОЕВГРАД заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу длъжника И. А. Ч., ЕГН ***** и Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица“ ЕООД с ЕИК: 204569830 с Адрес (седалище/адрес управление): гр. София, ул. „Любата“ № 4-6, ет.1, офис 1, район Лозенец, п.к. 1407, с искане същите да бъдат осъдени да заплатят солидарно на „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ново име „МЪНИ ПЛЮС’ КОРП“ ЕАД, с ЕИК 203037835, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Рачо Петков Казанджията“ №4, вх.А, ет.6, представлявано от изпълнителните директори Ил. Л. П. и Б. Як. Як., сумата от 97,50 лв. – главница.

Твърди се, че на основание подаденото заявление е образувано ч. гр. д. № 20231210100283 по описа на Р С - гр. БЛАГОЕВГРАД, като в законоустановения едномесечен срок само длъжникът И. А. Ч. е депозирал възражение на основание чл. 414 от ГПК. По отношение на „Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица“ ЕООД, съгласно т. 5 от ТР № 3/ 2013 г. от 18.06.2014 г. по т. д. № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, Заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК следва да е влязла в законна сила, предвид че не е депозирал възражение по чл. 410 ал. 2 от ГПК.

Поддържа се, че в депозираното Заявление е допусната техническа грешка в изписване на датата, на която заявителят е платил дълга на длъжника на ”А1 България” ЕАД, като моли „ 01.11.2021 г. да се чете 03.11.2021г.“.

Поддържа се, че е са налице договорни отношения между страните, като на

01.08.2020 г. между „Мобилтел“ ЕАД / сега „А1 България“ ЕАД/ ЕИК 131468980 (Продавач) и И. А. Ч. е сключен Договор за продажба на изплащане № 502060214, като на основание т. 1 и т. 2 от Договора, с неговото подписване купувачът -И. А. Ч.е закупил и е станал собственик на Handset Huawei Y6p Bla+PB ТТЕС със сериен номер: *****. Навежда се, че съгласно т.10.2.1 от Договора купувача се е задължил да заплати на “Мобилтел” ЕАД / сега „А1 България“ ЕАД/ продажната цена за вещта, съобразно погасителен план към Договора. Твърди се, че поради неплащане в срок, договора между „А1 България“ ЕАД и ответника И. А. Ч. е прекратен предсрочно на основание т.12.3 от Договор за продажба на изплащане №502060214.

Твърди се, че непогасената сума до края на срока на Договора за продажба на изплащане, в размер на 97,50 лв., е станала предсрочно изискуема на основание чл. 12.3. от Договора.

Твърди се, че на 07.11.2014 г. между „А1 България“ ЕАД, ЕИК 131468980 и „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ново име, „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД, ЕИК 203037835, е сключен Договор за поръчителство, като на основание т. 3 от Договора за поръчителство „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД се задължил в качеството си на поръчител да обезпечи задълженията на абонати, сключили с „А1 България“ ЕАД Договор за продажба на изплащане.

Твърди се, че поради липса на доброволно плащане от страна на длъжника и на основание чл. 2.2.3 от Договора за поръчителство от 07.11.2014 г., „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД **заплатил** на „А1 България“ ЕАД на **03.11.2021 г.** сумата от **97.50** лева, представляваща дължимата сума от И. А. Ч.. с ЕГН:***** по Договора за продажба на изплащане от 01.08.2020 г.

Твърди се, че плащането на сумата е извършено след отправена покана от страна на кредитора към поръчителя, съгласно т. 2.2.3 от Договора за поръчителство, като съгласно Договора за поръчителство, поканата следва да се отправи посредством предявяването на Справка, а именно Приемо - предавателен протокол № 362/ 13.12.2021 г., представляващ справка по т. 2.2.3 от Договора за поръчителство от 07.11.2014 г. Навежда се, че протоколът съдържа списък с абонатите и размера на просрочените задължения, произтичащи от договори, гарантирани чрез поръчителство от ищеца, като ответникът присъствал на стр. 3 от горепосочения Протокол № 362.

Поддържа се, че съгласно т.2.2.5 от Договора за поръчителство, след извършеното плащане се съставя Справка /Приемо-предавателен протокол/ който съдържа списък с абонатите, за които на 03.11.2021 г. „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД в качеството си на поръчител е изпълнил вместо тях задълженията им към „А1 България“ ЕАД произтичащи от договори за продажба на изплащане, гарантирани чрез поръчителство.

Твърди се, че в случая е състававен Приемо-предавателен протокол № 370/16.11.2021 г., като ответникът присъства на стр. 2 от горепосочения Протокол № 370.

Твърди се, че до И. А. Ч. е изпратено Уведомление за встъпване в дълг по чл. 146 от

ЗЗД, с което длъжника е уведомен, че считано от 03.11.2021 г. задълженията му към „А1 България“ ЕАД по договор за продажба на изплащане № 502060214 са прехвърлени на „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ново име „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД.

Навежда се, че на 28.07.2022 г. между „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД с ЕИК 203037835 и “Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица“ ЕООД е сключен Договор за встъпване в дълг. Съгласно договора кредитора „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД с ЕИК 203037835 приело поемателя “Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица“ ЕООД като съдлъжник за заплащане задълженията на длъжниците - физически лица, произтичащи от Договора за поръчителство, сключен на 07.11.2014 г. между „А1 България“ ЕАД и „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД с ЕИК 203037835.

Твърди се, че поемателя “Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица“ ЕООД се задължил да заплати задълженията на длъжниците - физически лица, произтичащи от Договора за поръчителство, сключен на 07.11.2014 г. между „А1 България“ ЕАД и „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД с ЕИК 203037835, включително и на длъжника И. А. Ч. под № 797 в Приложение № 1 към договора, в срок от един месец от подписване на Договор за встъпване в дълг.

Твърди се, че към настоящия момент поемателя “Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица“ ЕООД не е заплатил задължението на длъжника И. А. Ч., поради което Заявлението за издаване на заповед за изпълнение е с искане за осъждане на двамата длъжници да заплатят солидарно процесната сума.

Предвид, че само И. А. Ч. е подал възражение по чл. 414 от ГПК, то съгласно т. 5 от ТР № 3/ 2013 г. от 18.06.2014 г. по т. д. № 4/ 2013 г. на ОСГТК на ВКС Заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК следва да е влязла в законна сила спрямо “Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица“.

В този смисъл се прави довод, че „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД в качеството си на поръчител има изискуемо и ликвидно вземане към И. А. Ч., ЕГН ***** в размер на 97,50 лв., представляваща незаплатена сума по Договор за продажба на изплащане №502060214.

Прави искане пред съда да бъде установено спрямо ответника, че съществува вземането, както следва: - 97.50 лв., представляваща непогасена главница по Договор за продажба на изплащане №502060214 от 01.08.2020г., която сума е заплатена от заявителя „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ново име „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД в качеството му на поръчител на „А1 България“ ЕАД по Договор за поръчителство от 07.11.2014 г., ведно със законната лихва върху главницата от момента на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК - 15.02.2023 г. до окончателното изплащане на дължимите суми, както и претендира ищеца заплащане на сторените по делото разноси.

Ответникът, в срока за подаване на отговор на исковата молба, е подал такъв, в който оспорва исковете. Навежда се, че се оспорва твърдението **в исковата молба, че ищеца е заплатил дълга на ответника към „А1 България“ ЕАД на 03.11.2021 г.** Сочи се, че други

доказателства, освен посочения Приемо-предавателен протокол, удостоверяващи направеното плащане ищеца не представя. Освен това ищеца не е изпълнил задължението си по т.2.2.4 от Договора за поръчителство, а именно - писмено да уведоми абоната, че в качеството на поръчител ще изпълни вместо него задължението към Мобилтел. Навежда се, че ако се твърди, че е платил задължението на ответника на 03.11.2021 г., то е следвало ищеца преди тази дата да го е уведомил, че ще плати вместо него задължението му. Поддържа се, че ако условно се приеме, че ищеца е платил задължение на ответника, то това той е направил преди да е получил от Мобилтел покана за плащане (в случая поканата за плащане, обективирана в Приемо-предавателен протокол № 362/13.12.2021 г.). По този начин дружеството е нарушил условието в т. 2.2.5 от Договора за поръчителство, изр. последно, че няма право да плаща да извършва плащане на задължения, за които е поръчител, ако не е получил покана за плащане от Мобилтел.

Поддържа се, че текстът на т. 2.2.6 от Договора за поръчителство не съдържа задължение за изпращане на уведомление, а задължение за Мобилтел след поискване от „СБС“ да му предостави заверено копие от съответните документи, които доказват вземането. Прави се довод, че „уведомлението“ не носи изходящ номер, съответно не е известно кога е изготвено, нито от кого е подписано (липсва автор на положения параф), както и липсват данни също и за това, че уведомлението е получено от ответника. Твърди се от ответника, че такова уведомление не е получавал. Ищецът не сочи доказателства в обратна насока, напр. че е изпратил уведомлението с препоръчано писмо с обратна разписка. Прави се довод, че съгласно т.2.2.2 от представения към исковата молба Договор за поръчителство Мобилтел ще положи необходимите усилия да уведоми съответните абонати за настъпването на *предсрочната изискуемост*, като при всички случаи уведомлението ще се счита за направено, ако е надлежно изпратено на посочения от абоната адрес. Навежда се, че с анекс от 08.10.2015 г. това изречение от разпоредбата се заличава и се заменя със следния текст: с този договор Мобилтел упълномощава „СБС“ да изпраща от името на Мобилтел писмени уведомления на абонатите, с които ги информира относно разваляне на сключените с тях договори за продажба на изплащане и настъпилата предсрочна изискуемост на задълженията им по тези договори, както и да ги покани да платят дължимите суми на Мобилтел. Съгласно изменението на договора с посочения анекс „СБС“ се задължава да изпраща уведомленията по одобрен от страните образец чрез препоръчано писмо с обратна разписка или по друг начин, който удостоверява, че съответното уведомление е надлежно изпратено/получено на посочения от абоната адрес. Навежда се, че приложеното към исковата молба Уведомление не отговаря на изискванията на договора за поръчителство, съответно с него не се изпълняват задълженията на „СБС“ (ищеца), защото не съдържа уведомление за настъпилата предсрочна изискуемост на задължението, поради това не може да се приеме, че е уведомен ответника за настъпилата предсрочна изискуемост на задължението му към Мобилтел, съответно не е поканен да плати задължението си. Поддържа се, че съгласно чл. 143, ал. 2 от ЗЗД, *за да може да отговаря към поръчителя (ищеца), то е следвало той (поръчителя) да е уведомил ответника за направеното от него плащане към неговия кредитор*. С представеното с исковата молба Уведомление такова

уведомяване не е направено, същото съдържа информация, че считано от 03.11.2021 г. задълженията му към „А1 България“ ЕАД са прехвърлени на „Състейнбъл Бизнес Солюшънс“ АД. *Липсва информация, че последното дружество е заплатило задължението на ответника.* Освен това, за направеното плащане би следвало да бъде уведомен от изпълнилия поръчител, а не от кредитора му „А1 България“ ЕАД.

Навежда се, че съгласно Договора за продажба на изплащане № 502060214 от 01.08.2020 г. следвало ответника да заплати за Апарат Handset Huawei Y6p Bla+PB ТТЕС първоначална вноска в размер на 6,50 лв. и остатъка от цената да плати на 23 месечни вноски, всяка от които с различен размер. Поддържа се от ответника, че действително не е изпълнил договора изцяло, тъй като имал период от време, в който не можел да се справя с плащането на дължимите месечни плащания. Когато разполагал с пари, в началото на 2022 г., отишъл в офис на „А1 България“ и поискал да заплати всички задължения, включително и тези за предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги. Служителят в офиса направил справка и се твърди, че ответника заплатил сума в размер на около 400 лв, която покривала всички негови задължения към „А1 България“, включително и задължението му (остатъка) по договора за продажба на изплащане. Тъй като считал, че случаят е приключен, не е съхранил платежния документ, поради което не може да го представя. Плащането направил, тъй като **не бил уведомен** по предвидения ред нито, че задължението му е станало предсрочно изискуемо, нито че ищеца е станал поръчител за това негово вземане, още повече че е го е погасил вместо него с плащане. Прави се довод, че е налице хипотезата на закона, при която длъжникът сам е изпълнил задължението, преди да е уведомен от поръчителя за направеното от него изпълнение, поради това, в хипотезата на чл. 143, ал.2 от ЗЗД **не отговаря към ищеца, т.е. ищеца няма към ответника вземане** в качеството му на поръчител в размер на 97,50 лв, ако условно се приеме, че същият е заплатил негово задължение към „А1 България“ ЕАД, тъй като сам е платил на „А1 България“ ЕАД задълженията по Договор за продажба на изплащане № 502060214 от 01.08.2020 г. в размер на 97,50 лв..

Поддържа се, че към датата, на която се твърди че ищецът е изплатил вместо ответника задължението му към „А1 България“ ЕАД не е съществувало валидно правоотношение между тези две страни. Към исковата молба са приложени Договор от 07.11.2014 г. и няколко анекса, с които основно многократно се удължава срока на договора, като с последния представен анекс от 08.08.2020 г. срока на договора е удължен до 30.09.2020 г. Прави се довод, че към датата на извършеното плащане (както се твърди от ищеца на 03.11.2021 г.) договора от 07.11.2014 г. не е действащ.

Претендира ответника сторените по делото разноси.

Ищецът с писмено становище, поддържа иска в открито съдебно заседание.

Ответникът редовно призован, не се явява, делегира процесуален представител, който оспорва иска.

След преценка на представените от страните доказателства, съдът намира за

установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, а това се установява и от писмените доказателства, че „А1 България“ ЕАД е предприятие с основен предмет на дейност изграждане, използване и поддържане на мобилна клетъчна мрежа и предоставяне на далекосъобщителни услуги. За осъществяването на тези дейности, дружеството развива и съпътстващи търговски дейности. На 01.08.2020г. между „Мобилтел“ ЕАД / сега „А1 България“ ЕАД/ ЕИК 131468980 (Продавач) и И. А. Ч., ЕГН ***** е сключен Договор за продажба на изплащане № 502060214. На основание т. 1 и т. 2 от Договора, с неговото подписване купувачът -И. А. Ч.е закупил и е станал собственик на Handset Huawei Y6p Bla+PB ТТЕС със сериен номер: *****.. Съгласно т.10.2.1 от Договора купувача се е задължил да заплати на „Мобилтел“ ЕАД / сега „А1 България“ ЕАД/ продажната цена за вещта, съобразно погасителен план към Договора.

Установява се от писмените доказателства, че поради неплащане в срок, договора между „А1 България“ ЕАД и ответника и И. А. Ч., ЕГН ***** е прекратен предсрочно на основание т.12.3 от Договор за продажба на изплащане. Съгласно чл. 12.3. от Договора, непогасената сума до края на срока на Договора за продажба на изплащане, в размер на 97,50 лв., е станала предсрочно изискуема.

Установява се, че на 07.11.2014 г. между „А1 България“ ЕАД, ЕИК 131468980 и „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ново име „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД, ЕИК 203037835, е сключен Договор за поръчителство, като на основание т. 3 от Договора за поръчителство „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД се задължил в качеството си на поръчител да обезпечи задълженията на абонати, сключили с „А1 България“ ЕАД Договор за продажба на изплащане. На основание чл. 2.2.3 от Договора за поръчителство от 07.11.2014 г., „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД заплатил на „А1 България“ ЕАД на **03.11.2021 г.** сумата от **97.50** лева, представляваща дължимата сума от И. А. Ч., ЕГН ***** по Договора за продажба на изплащане от 01.08.2020 г.

Съгласно Договора за поръчителство, поканата следва да се отправи посредством предявяването на Справка /Приемо- предавателен протокол/, а именно Приемо - предавателен протокол № 362/ 13.12.2021 г., представляващ справка по т.2.2.3 от Договора за поръчителство от 07.11.2014 г. Протоколът съдържа списък с абонатите и размера на просрочените задължения, произтичащи от договори, гарантирани чрез поръчителство от ищеца, като ответникът присъства на страница 2 от горепосочения Протокол № 351. Съгласно т.2.2.5 от Договора за поръчителство, след извършеното плащане се съставя Справка /Приемо-предавателен протокол/ който съдържа списък с абонатите, за които на 03.11.2021 г. „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД в качеството си на поръчител е изпълнил вместо тях задълженията им към „А1 България“ ЕАД, произтичащи от договори за продажба на изплащане, гарантирани чрез поръчителство.

Видно от Приемо-предавателен протокол № 370/ 16.11.2021 г., като ответникът присъства на стр. 2 от горепосочения Протокол № 370, като на И. А. Ч., ЕГН ***** е изпратено Уведомление за встъпване в дълг по чл. 146 от ЗЗД, с което длъжника е уведомен,

че считано от 03.11.2021 г. задълженията му към „А1 България“ ЕАД по договор за продажба на изплащане са прехвърлени на „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ново име „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД.

Установява се, че на 28.07.2022 г. между „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД с ЕИК 203037835 и “Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица“ ЕООД е сключен Договор за встъпване в дълг, като съгласно договора кредитора „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД с ЕИК 203037835 е приел поемателя “Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица“ ЕООД като съдлъжник за заплащане задълженията на длъжниците физически лица, произтичащи от Договора за поръчителство сключен на 07.11.2014 г. между „А1 България“ ЕАД и „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД с ЕИК 203037835.

Установява се, че поемателя “Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица“ ЕООД се задължил да заплати задълженията на длъжниците физически лица, произтичащи от Договора за поръчителство, сключен на 07.11.2014 г. между „А1 България“ ЕАД и „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД с ЕИК 203037835, включително и на длъжника И. А. Ч., ЕГН ***** под № 797 в Приложение №1 към договора, в срок от един месец от подписване на Договор за встъпване в дълг.

По делото не спорно и обстоятелството, че ищецът е депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, въз основа на което било образувано ч.гр.д. № 283/2023 г. по описа на РС- Благоевград, издадена била заповед за изпълнение на парично задължение, срещу която длъжникът е възразил.

При така установено от фактическа страна, съдът от правна страна намира следното:

Предявеният иск е допустим: налице е активна и пасивна процесуална легитимация и правен интерес от предявяването му - страни по настоящото дело са страните по заповедното производство по ч.гр.д. № 283/ 2023 г. по описа на Районен съд – Благоевград. За ищеца е налице правен интерес от предявяването на иска, тъй като ответникът – длъжник в заповедното производство, в определения от закона срок е възразил срещу издадената спрямо него заповед за изпълнение, поради което е направил вземането на ищеца-заявител спорно. Настоящият иск е предявен в едномесечния срок по чл. 415, ал. 1 ГПК.

Предявеният иск е неоснователен:

Ищецът основава вземането си въз основа на договор за поръчителство от 07.11.2014 г., сключен между ищцовото дружество и Мобилтел.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 1 ЗЗД поръчителят, който е изпълнил задължението, може да иска от длъжника главницата, лихвите и разноските, които е направил, след като го е уведомил за предявения срещу него иск. Той има право и на законни лихви върху заплатените суми от деня на плащането.

По делото е приет като доказателство договор за продажба на изплащане от 01.08.2020 г., сключен между „Мобилтел“ ЕАД / сега „А1 България“ ЕАД/ ЕИК 131468980 (Продавач) и И. А. Ч., ЕГН *****, по силата на който, с неговото подписване

купувачът - И. А. Ч., ЕГН ***** е закупил и е станал собственик на устройство Handset Huawei Y6p Bla+PB TTEC със сериен номер: *****.. Съгласно т.10.2.1 от Договора купувача се е задължил да заплати на “Мобилтел” ЕАД / сега „А1 България“ ЕАД/ продажната цена за вещта, съобразно погасителен план към Договора. Сключения договор за продажба между „Мобилтел“ ЕАД и ответникът е уреден в чл. 183 ЗЗД, сделката не е търговска по арг. от чл. 318, ал. 2 ТЗ.

От приетия като доказателство по делото договор за поръчителство от 07.11.2014 г., сключен между „Мобилтел“ ЕАД и ищцовото дружество, се установява, че между посочените страни е сключен договор, по силата на който ищецът се е задължил да отговаря за изпълнението на задълженията на абонати на „Мобилтел“ ЕАД съгласно клаузите на договора. Действието на договора за поръчителство е продължавано неколkokратно с анекси.

Видно от Приемо-предавателен протокол № 362/ 13.12.2021 г., ищецът, в качеството си на поръчител по договор от 07.11.2014 г., е заплатил на „Мобилтел“ ЕАД сума в размер на 97.50 лв., представляваща просрочено задължение по договор за продажба на изплащане. Съдът намира за основателно възражението на ответника, че ищцовото дружество не се явява поръчител.

Съгласно разпоредбата на чл. 138 ЗЗД с договора за поръчителство поръчителят се задължава спрямо кредитора на друго лице да отговаря за изпълнение на неговото задължение. Този договор трябва да бъде извършен в писмена форма. Поръчителство може да съществува само за действително задължение. То може да се поеме и за бъдещо, и за условно задължение.

От страна на ищеца не са ангажирани доказателства, установяващи сключването на валиден договор за поръчителство между него, в качеството на поръчител и „Мобилтел“ ЕАД, в качеството на кредитор, с който да е обезпечено вземането на последното дружество по договор за продажба на изплащане, сключен с ответника.

Доколкото не съществува изрично законово ограничение върху задълженията, които могат да бъдат обезпечени с поръчителство, то договор за поръчителство по см. на чл. 138 ЗЗД за бъдещ дълг е действителен, но в тежест на ищецът е да установи в процеса, че между него, като поръчител и „Мобилтел“ е постигнато изрично съгласие именно за гарантиране на задължение на ответника по договор за продажба на изплащане. От приетия като доказателство по делото договор за поръчителство от 07.11.2014 г. и анекси към него, се установява, че между ищцовото дружество и „Мобилтел“ е сключен договор, по силата на който ищцовото дружество е поело задължение за гарантиране чрез поръчителство на вземанията на „Мобилтел“ от абонати по договор за продажба на изплащане, сключен въз основа на скоринг и одобрение от „СЪСТЕЙНЪБЪЛ БИЗНЕС СОЛЮШЪНС“ АД до размера на кредитния лимит. От страна на ищеца обаче, не са ангажирани доказателства сключения процесен договор за продажба на изплащане да е обезпечен с поръчителство на ищцовото дружество. По делото не са ангажирани доказателства относно заявка на „Мобилтел“ ЕАД за кредитна оценка на ответника (2.1.1 от договор за поръчителство),

изготвяне и представяне на кредитна оценка на потребителя от страна на ищеца, становище от страна на ищцовото дружество – одобрение или неодобрение на потребителя като подходящ за сключване на продажба на изплащане (2.1.2 от договор за поръчителство), списък на абонатите, които през процесния период са сключили договор за продажба на изплащане (2.1.4 от договор за поръчителство), поради което съдът намира, че ищецът не е доказал валидно сключен договор за поръчителство по отношение процесния договор за продажба. Съгласно IV. Поръчителство, 6.5 от договор за поръчителство от 07.11.2014 г. „СЪСТЕЙНЪБЪЛ БИЗНЕС СОЛЮШЪНС“ АД не отговаря като поръчител пред „Мобилтел“ и се освобождава от задължението да погаси дължимата от абонат сума в случаите, когато договорът за продажба на изплащане е сключен с абонат, за който от страна на „Мобилтел“ не е подавано искане за изготвяне на кредитна оценка; или с абонат, който не е одобрен като подходящ да сключи договор за продажба на изплащане; или с абонат, за който „Мобилтел“ не е подал информация за сключен договор за продажба на изплащане по т.2.1.4, какъвто е настоящия случай.

В допълнение, договорът за поръчителство е съглашение между кредитор и поръчител, а не съглашение между длъжник и поръчител. Поръчителят поема задължение не към длъжника, а към кредитора на длъжника да отговаря за изпълнение на неговото задължение. Съгласно материалноправната норма на чл. 146, ал. 1 ЗЗД, поръчителят, който е изпълнил задължението, встъпва в правата, които кредиторът има срещу длъжника, макар и длъжникът да не е знаел за даденото поръчителство, респективно законът не изисква съгласие от длъжника за поемане на поръчителство. Облигационната връзка при договора за поръчителство възниква с постигане на съгласие, при което поръчителят поема отговорността да изпълни задължението на длъжника, а кредиторът го приема за поръчител, като това съгласие между кредитор и поръчител следва да бъде писмено оформено. Поръчителството е каузален договор с основание кредиторът да бъде обезпечен и с основание на поръчителя да обезпечи кредитора. Предметът на поръчителството е идентичен с предмета на главния дълг, затова поръчителството има акцесорен характер и е функция на друго, главно правоотношение. Престацията е предварително определена, известна и договорът е комутативен. При изложеното, с оглед и правната характеристика и същност на договора за поръчителство и доколкото не съществува изрично законово ограничение върху задълженията, които могат да бъдат обезпечени с поръчителство, то договор за поръчителство по см. на чл. 138 ЗЗД за бъдещ дълг е действителен, като в тежест на ищеца е да установи в процеса, че между него, като поръчител и кредитора е постигнато изрично съгласие именно за гарантиране на задължение от този вид и то към момента на сключване на процесната сделка, каквито доказателства според настоящия състав, липсват по делото.

При отсъствие на въведено от законодателя ограничение върху задълженията, подлежащи на обезпечаване с поръчителство, договорът за поръчителство може да предхожда по време сключването на главната сделка, но в този случай основните параметри, индивидуализиращи главния дълг, който поръчителят обезпечава, следва изрично да са

посочени в сключения между поръчителя и кредитора договор за поръчителство, като при паричен дълг основният индивидуализиращ елемент е неговият размер.

В процесния случай приложеният от ищцовото дружество договор за поръчителство е сключен преди договора за продажба на изплащане, което съгласно гореизложеното и 138, ал. 2 ГПК не е пречка за пораждаване на регресни права на поръчителя към длъжника, в случай, че първият е погасил, в качеството му на поръчител, задълженията му по обезпеченото вземане на кредитора.

Настоящият съдебен състав обаче намира, че в приложения по делото договор за поръчителство, не са посочени основните параметри, индивидуализиращи главния дълг. В Раздел IV, чл. 3 от процесния приложен по делото договор за поръчителство, сключен между ищцовото дружество и „Мобилтел“ ЕАД, е постигнато съгласие, че ищцовото дружество, в качеството му на поръчител, се задължава да отговаря пред мобилния оператор за задължения на абонати, сключили договор за продажба на изплащане с „Мобилтел“, в резултат на получено одобрение от „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД, в рамките на извършен „Скоринг“. Логическото и граматическо тълкуване на цитираният чл. 3 от договора обуславя извода за неопределеност на договорите, които ще бъдат обезпечение с поръчителство, предметът на тези договори и размерът на обезпеченото вземане.

С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че процесният договор за поръчителство от 07.11.2014г., сключен между ищцовото дружество и „Мобилтел“ ЕАД, по аргумент от чл. 26, ал. 2 ЗЗД, е нищожен поради невъзможен предмет, поради което доводите за наличие на валиден договор за поръчителство, посочени в исковата молба се явяват неоснователни.

С оглед изложеното, искът следва да бъде отхвърлен изцяло като неоснователен и недоказан.

Относно разноските пред настоящата инстанция и предвид изхода на спора на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, следва да бъде определено възнаграждение за адвокат на ответника в размер на 450 лв..

Воден от гореизложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, предявените иски от „Мъни плюс корп“ ЕАД, ЕИК 203037835 **против** И. А. Ч., ЕГН *****, да се **ПРИЕМЕ ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника**, че съществува вземането, както следва: - 97.50 лв., представляваща непогасена главница по Договор за продажба на изплащане №502060214 от 01.08.2020г., която сума е заплатена от заявителя „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ново име „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД в качеството му на поръчител на „А1 България“ ЕАД по Договор за поръчителство от 07.11.2014 г., ведно със законната лихва върху главницата от момента на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК - 15.02.2023 г. до окончателното изплащане на дължимите суми, като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОСЪЖДА „Мъни плюс корп“ ЕАД, ЕИК 203037835, **да заплати на И. А. Ч., ЕГН *******, сумата в размер на 450,00 лв. (четиристотин и петдесет лева), представляваща разноси за адвокат в настоящето производство.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – Благоевград в двуседмичен срок, считано от датата на връчване на препис от него на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____